

D E C I Z I E

3 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Nicolae Clima
Ion Druță

examinând recursul declarat de către recurentul Nicolae Barbănouă,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Barbănouă
împotriva Marianeii Barbănouă și Tatianeii Barbănouă cu privire la modificarea
cuanțumului pensiei de întreținere a copiilor minori,
împotriva încheierii Curții de Apel Bender din 15 mai 2014, prin care i-a
fost refuzat în repunerea în termenul de declarare a cererii de apel și a fost
restituită cererea de apel declarată de către Nicolae Barbănouă

c o n s t a t ă

La 13 ianuarie 2014, Nicolae Barbănouă a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Marianeii și Tatianeii Barbănouă cu privire la modificarea
cuanțumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, până la 10 martie 2008 a
fost căsătorit cu pârâta, Mariana Barbănouă și au un copil minor, Elizaveta
Barbănouă, născută la 28 octombrie 2004.

Prin ordonanța judecătorească din 7 martie 2008, emisă de Judecătoria
Anenii Noi s-a dispus încasarea din contul lui în beneficiul Marianeii Barbănouă
a pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, Elizaveta Barbănouă, în
mărime de 1/4 din salariu și alte venituri ale debitorului, începând cu 27
februarie 2008 până la atingerea de către copil a majoratului.

În perioada anilor 2010-2013, reclamantul a fost în imposibilitate de a
achita pensia de întreținere a copilului minor, astfel încât restanța constituia 28
750 lei.

La 7 iunie 2008, reclamantul a încheiat căsătoria cu Tatiana Roșior și cu
care are doi copii: Corina Barbănouă născută la 5 octombrie 2008 și Renat
Barbănouă, născut la 16 decembrie 2010.

Mai indică că, prin ordonanța judecătorească din 12 noiembrie 2014 emisă
de Judecătoria Anenii Noi s-a dispus încasarea în beneficiul Tatianeii Barbănouă
a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori, Corina Barbănouă și

Renat Barbănouă în mărime de 1/3 din salariu și alte venituri ale debitorului, începând cu 4 noiembrie 2013 până la atingerea de către copii a majoratului.

Susține reclamantul că a înaintat prezenta cerere de chemare în judecată pe motiv că salariul nu este suficient pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și plata pensiei alimentare, deoarece are un salariu în mărime de 1 400 lei și are la întreținere trei copii minori.

Reclamantul Nicolae Barbănouă cere modificarea cuantumului pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, Elizaveta Barbănouă, născută la 28 octombrie 2004, de la $\frac{1}{4}$ la $\frac{1}{6}$ din toate veniturile până la atingerea majoratului copilului, cu începere de la data rămânerii definitive a hotărârii de judecată, scutirea de a achita plata pensiei de întreținere în mărime de 28 750 lei, pentru perioada 31 decembrie 2010-31 octombrie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 7 februarie 2014 acțiunea fost respinsă.

Prin încheierea Curții de Apel Bender din 15 mai 2014 a fost refuzat în repunerea în termenul de declarare a apelului lui Nicolae Barbănouă și a fost restituit apelul.

La 4 iunie 2014, Nicolae Barbănouă, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Bender din 15 mai 2014, cerând admiterea recursului, casarea încheierii recurate și restituirea pricinii civile în cauză la rejudecare.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că încheierea instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de casare, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu încălcarea vădită a normelor de drept material, precum și nu au fost elucidate pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii civile în cauză.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii recurate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Din materialele dosarului s-a constatat cu certitudine că, prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 7 februarie 2014 acțiunea a fost respinsă. La data de 31 martie 2014 Nicolae Barbănouă a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe. (f.d.33-34)

Prin încheierea instanței de apel din 15 mai 2014 a fost respinsă cererea lui Nicolae Barbănouă de repunere în termen de depunere a cererii de apel, fiind restituit apelul declarat de Nicoale Barbănouă.

Din materialele pricinii rezultă, că recurentul Nicolae Barbănouă a fost prezent în cadrul ședinței din prima instanță, când a fost pronunțată hotărârea judecătoriei Anenii Noi din 7 februarie 2014. (f.d.21-23). Astfel, recurentului i-a

fost adus la cunoștință despre faptul că hotărârea primei instanțe poate fi contestată în termen de 30 de zile de la pronunțare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel corect a ajuns la concluzia privind respingerea cererii de repunere în termenul de declarare a apelului, cu dispunerea restituirii cererii de apel, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 236 alin. (5) lit. a), b), alin. (8) CPC, instanța de judecată va întocmi hotărârea integrală dacă: participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, solicită în mod expres acest lucru. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere; participanții la proces, în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii depun cerere de apel.

Hotărârea integrală se remite participanților la proces în termen de 5 zile. În conformitate cu art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116 CPC.

În temeiul art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Dispoziția art. 369 alin. (1) lit. b) CPC statuează precum că, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: apelul a fost depus în afara termenului legal, iar instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Având în vedere argumentele instanței de apel privind respingerea cererii de repunere în termen a apelului, instanța de recurs conchide că la cazul dedus judecății, soluția instanței de apel este corectă și întemeiată.

În acest context, instanța de recurs remarcă că prin lege este instituit în mod imperativ termenul pentru declararea apelului de 30 de zile, calculat de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, la caz, soluția instanței de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că, prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Prin urmare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, recurentul Nicolae Barbănouă trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr.7557/03 din 1109.2007), și de a contesta în termenul legal hotărârea primei instanțe, fapt însă

ignorat de acesta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Recurentul nu a prezentat careva probe care ar demonstra imposibilitatea lui de a declara apelul în termen.

Or, simpla invocare de către recurent a stării precare de sănătate, fără a prezenta careva probe în acest sens, nu poate servi temei pentru repunerea în termenul de declarare a apelului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate în cererea de recurs sânt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Nicolae Barbănouă și de a menține încheierea Curții de Apel Bender din 15 mai 2014.

În conformitate cu art. 427 lit. a), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Nicolae Barbănouă.

Se menține încheierea Curții de Apel Bender 15 mai 2014 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Barbănouă împotriva Mariane Barbănouă și Tatiane Barbănouă cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Nicolae Clima

Ion Druță